

L'OTOLÍ

(SEGONA ÈPOCA)

SURTIRÀ CADA DIJOUS.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve, 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Un any... .. 5'00 pesetas.

Un trimestre 1'50 «

Pago adelantat.

NOSTRE PROGRAMA.

May lo catalanisme ha treballat á l'ombra pera arribar a la realització dels seus ideals. Defensor dels principis honorals que sustenta, ben clars y á la llum del sol los va exposar á la Reyna Regent d'Espanya en sa vinguda á Barcelona y ben clars y concretament los va donar al país en la Assamblea de Manresa de 1891.

Com allavors diguerem, enteném avuy que han de quedar á càrrech del poder central del Estat Espanyol las relacions internacionals, l'exèrcit de mar y terra, las relacions econòmiques d'Espanya ab los demés països; la construcció d'obras públiques de caràcter general, la resolució de todas las cuestiones y conflictes inter-regionals y la formació del presupost anual de gastos, al que deurán contribuir las regions á proporció de sa riquesa; tot ab la organizació corresponent y adequada.

Peró enteném que correspon al Poder regional lo règimen intern de Catalunya, y que ha de constituirse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa legislació y segons sas necessitats y son modo d'esser.

En consecuenca, volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que á Catalunya desempenyin càrrechs públichs: volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils, sino per quant se refereixi á la organizació interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya 's fallin en última instancia 'ls pleys y causas: volém esser arbitres de nostra administració, fessant ab entera llibertat las contribucions é impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per modi de voluntaris y diners, suprimint en absolut quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forosa prestej servey tan sols dintre de Catalunya.

Aquest es nostre catalanisme dintre d'Espanya: aquest es lo nostre regionalisme dins de Catalunya. Aixó es lo que volém; per aixó aném; á n' aixó arribarém á no trigar gayre.

(Del Manifest de la «Unió Catalanista» del dia 16 de Ma 1897.)

Desé Certámen Literari d' Olot.

Llista de las composicions rebudas.

Núm. 1.—*Historia vulgar*, sense lema.« 2.—*Al Sagrat Cor de Jesús*, lema: *O cor amoris vidare*.« 3.—*A la Inmaculada Concepció*, lema: *Conceptio tua*.« 4.—*Nit serena*, lema: *Como caballo salvaje etc.* (M. de Palau).« 5.—*Cansó de Maig*, lema: *Primaveral*.« 6.—*Nit de Nadal*, lema: *Patria etcétera*. (Adolf Blanch).« 7.—*Problema psicologic*, lema: *¡Oh!*« 8.—*La cansó del vell*, lema: *Deu, Patria y Libertat*.Núm. 9.—*Humorística*, lema: *Apaga la llus y... seva*.« 10.—*L'únich petó*, lema: *Idili*.« 11.—*La estrella dels pastorets*, lema: *A reposarse en l'oasis etc.* (Adolf Blanch).« 12.—*A un amic que 's vol casar*, lema: *Sans consells*.« 13.—*Lo plany del jay*, sense lema.« 14.—*Patria*, lema: *Plora, plora Catalunya etc.* (Cansó).« 15.—*Ha tornat la primavera*, lema: *La primavera es la vida dels cors.* (Cansó).« 16.—*La meua llar*, lema: *Cap com la meua*.« 17.—*Goigs de Ntra. Sra. del Turó*, lema: *Regina dels olotins*.« 18.—*Los quatre elements*, lema: *Natura*.

« 19.—*La fi del Compte*, lema: *Fill meu, ó rey ó res.*

« 20.—*Colecció de quadrets curts, en prosa etc.*, lema: *Jucitibilia unim ipsius etc. (ad. Rom., e. 1, v. 20).*

« 21.—*De la guerra (cansó estil popular)*, lema: *¡Malhaja!*

Olot, 1 d' Agost de 1899.

Lo Secretari de la Junta organitzadora,
Esteve Cardelús y Carrera.

¿Quins son los separatistas?

Los que fins ara han acusat al catalanisme de separatista y masó, los que li han fet tant de mal pintantlo com á sospitós d' heterodoxia, ¿qué deuen dir ara que 'l catalanisme es l' únich que senyala y exposa 'ls perills d' una anexió y, si no es l' únich, es lo primer qu' ha calculat los inconvenients que podria dur á Catalunya un tal estat de cosas?

Era la passió que 'ls obligava á parlar als difamadors del catalanisme; ells no ho han cregut may que 'l catalanisme fos ni antirreligiós, ni separatista, ni masó, però han contribuít, ab sa conducta rastrea y envejosa, á traureli inmensa forsa qu' hauria pres en diferents encontradas de Catalunya y qu' ara comensan de trobarla á faltar, porque veuen que 'ls separatistas son uns altres y tan diferents dels catalanistas verdaders que ni s' hi assemblan.

Peró 'l mal ja l' han fet aquesta colla d' obsecats. Hi ha pobles, comarcas immensas, abont la gent aficionada á llegir feya temps qu' estava cansada, aburrida y desenganyada de la politica: aquesta gent s' hauria decantat facilment al catalanisme si 'ls apostols de la mentida no haguessin alsat lo erit d' alerta, predicant y propagant á totas horas las calumnias més vils contra las novas ideas. Aixó era en

part per egoisme y en part per odios sectari, però més que per res per veure que quedavan deserts tots los demás círculs polítics y que tot lo jovent, tots los homes d' ideas generosas y despresas se n' anavan á altres punts, no seguían corrents rutinarias y casi tots tendían á entrar en lo catalanisme.

Ara podran veure quins eran los verdaders patricis quan ells exitavan á la guerra desastrosa de Cuba, ponderant al més inepte de tots nostres generals que, ab doscents mil homes cada dia, casi pacificava, siguent la burla del mon civilisat; y quan lo catalanisme condemnava diariament la política més absurda y detestable de portar á la mort segura y sense cap profit ni gloria á tants fills qu' ara faltan y ab sa falta causan la miseria de sos pares.

Los separatistas han resultat uns altres, los que ja ho eran allavors y 'ls qu' ho serán sempre quan llurs negocis no marxín be. Guayteulos y examineulos: de Deu y patria tant se 'ls ne dona; no cercan més que ferse richs, tant si dependeixen de Fransa com d' Espanya; no tenen més patria que 'l diner. Si Fransa protegeix més la seva industria, serán francesos ab molt gust; si Espanya la protegeix també, serán espanyols, però com aixó no succehirá y no pot succehir, veureu com per un plat de llantias giran la cara á Espanya y renegan de Madrid.

D' historia, de nacionalitat catalana, de dignitat, fins de religió, no 'n parlen á cap d' aquesta colla; ells pensan en lo metall preciós, en la civilisació materialista, tan adaptada á son enteniment, filla llegítima y lógica del egoisme y del escepticisme actual. Aquets y no 'ls catalanistas son los que portan lo gran contingut del anexionisme ó separatisme, puig los verdaders catalans, encara qu' á

Castella d'afecció no poden tenirhi may més, no demanan sinó l'autonomia dintre l'Estat espanyol, no demanan sinó lo que de justícia hi ha pertoca, lo que està exposat en lo programa de Manresa, lo que pot aprendre de memòria en un instant qualsevol que llegeixi la portada dels periòdichs catalanistas.

A Madrid prou qu'ho admeterian això dintre un quant temps, com admeterian ara l'autonomia á Cuba, Puerto Rico y Filipinas mentres hi poguessin tenir la bandera, una mica d'intervenció y no haguessin hagut de passar per la més gran de las vergonyas, però están las cosas en la mà de Deu y no en la dels homes; quan voldrán l'autonomia per Catalunya serà per forsa, á missas ditas, preferirán perdreho tot, la ruina de tots los pobles d'Espanya, la mort, tot lo que se vulga, avans de cedir y de pendre exemple dels pobles més civilisats del mon.

Aquells que 'ns tenian per masons y separatistas, que hi meditin si tenen encara enteniment.

LOS DE GERONA.

També nostre benvolgut colega *Lo Geronés* s'ha ocupat de las manifestacions de Barceloua, y en un article que publica en son últim número, firmat per D. Ignasi Prim de Balle, després de condemnar ab paraulas molt justas lo mesquí esperit anexionista d'alguns, estampa las següents atinadas consideracions, que ja veurà 'l lector si s'apartan gayre de lo que hem dit nosaltres, de lo qu'hem dit y de lo que voliam dir. Es indubtable que hi ha unitat de persament dintre del catalanisme y sols pot fer falta que ho concreti, sempre que sia con-

venient, la direcció del mateix, procurant traure profit de cada cosa nova que s'esdevinga.

Diu aixís lo company geroní:

«... Afortunadament la nostra situació real no suposa que necessàriament haguem de triar entre dos amos.

Aixís ho entenem los catalanistas veritables, los que tenim clar concepte de la personalitat vivent de la nostra nació y de la trascendencia del renaixement de Catalunya.

A nosaltres las desfetas d'Espanya no 'ns han causat cap desengany, no 'ns han vingut de nou ni 'ns han desfet cap ilusió, porque ja las preveyam y las profetisarem. puig teniam exacte coneixement del Estat espanyol y de las sevas miserias y no 'ns cegava cap extraviat pensament á favor d'ell.

Sabem que la existencia del catalanisme determina ja d'una manera certa 'l pervindre de Catalunya y qu' aquest pervindre está en la complerta llibertat de la nostra nació, en que aquesta prengui la plena possessió de sí mateixa.

Sabem qu' en lo mon no 's produheix cap corrent d'ideas que no tinga sa finalitat lògica, y pera saber coneixer quina es aquesta, tenim las ensenyansas de la filosofia de la historia.

Apoyats en ellas creyem fermament que no hauria esclatat lo renaixement català si la nostra patria estès destinada en los designis de la Providencia á desapareixer com nació, assimilantsela un altre poble.

Desde 'l moment qu' existeix, y cada dia més potent, la causa nacionalista á Catalunya, no podem dupar del pervindre de la patria y hem de possehir una fé cega en la seva gloriosa restauració nacional. Som catalans y per consegüent no hem d'esser ni castellans ni francesos. Avuy per avuy aquells nos dominan, mes los llassos de ferro que traydorament nos imposaren se van debilitant cada dia y no está lluny lo moment en que podrem trencarlos, y no pera establirne d'altres que 'ns fassin esclaus d'un amo nou, encara que mellor, sinó pera recuperar la possessió de nostra personalitat.

Lo qu' ha d'esser, serà, y son inútils, per lo tant, los anhels de's francesistas.

Aixó no vol dir que deixem de veure ab complacencia las actuals manifestacions de afecte del nostre poble envers la Fransa. Si res més no, ellas engendran un moviment

d'aversió al domini castellà y á las instituciones que 'l representan ¡dignament! Y aquells sentiments dirigitran la corrent cap á la nostra causa.

Pera conseguirho, lo que 'ns cal es predicar sense descans la idea nacionalista, fissa lo concepte de la nostra nació, aixampla l'horitzó de las nostras aspiracions proclamant la unió de tota la terra catalana pera que sia més factible la consecució de la seva llibertat y més propera l'hora del triomf.

Aixís tots los qu' avuy, cansats de la dominació castellana, esperan lo benestar de un cambi d' amo, porque no creuen en la possibilitat de la independència de la patria y no tenen fé en lo pervindre gloriós de aquesta, aniran adquirint lo veritable concepte de la dignitat propia, y la confiança en lo destí providencial que Deu te designat á la nació catalana que s' estén desde 'ls palmerars d' Ebro (Elx?) fins á las terras del golf de Lyó y desde més enllá del Ebro fins á las jolivas encontradas de la Isla Daurada.»

(De *La Veu de Montserrat*).

HISTORIA DE LA DOMINACIÓ ESPANYOLA.

«Encara subsistian las antigas dignitats municipals, però sense altras atribueions (com ara) que las de satisfacer las exorbitants exigencias del fisch, qu' era l' objecte de todas las midas y del que 's derivavan tots los erros, todas las miserias. Impuestos establerts ab insensata avaricia, assecavan las fonts de la prosperitat pública, castigavan la indústria y feyan desmayar á la agricultura... s' arrendavan ó venian diferentas rendas (com ara), creantne expressament de novas... se obligava als comerciants á deixar diner, se gravavan las personas y 'ls bens dels extrangers, se cometian robos en los banchs públichs, constituïts ab depòsits particulars, de manera que, agotat lo capital reproductiu, los molts ganduls y 'ls forasters vivian á costa de las fatigas del curt nombre d' homes treballadors. L' obrer més insignificant se veyá subgecte á una

contribució de vint escuts (com ho vol fer en Villaverde); tot objecte de consum, tot producte, sufria impostos enormes, fins al grau de cessar las manufacturas, quedar los camps sense cultivar, plens de deutes los municipis y lures precisat á cada moment lo Estat á dirigir queixas al apartat monarca, que no las escoltava.

A Toscana estava tot regularisat per medi de decrets y prohibicions: se determinava quinas plantas debian cultivarse, com debia pastarse 'l pá, no 's permetta eixir del país pera guanyarse la vida, un dia 's prohibia filar estams y llanas y al cap de poch anys se tornava permetre veyent que era imprescindible, igualment se prohibia coure 'ls guisats ab murtra y al cap de poch temps s' alsava la prohibició». Cèssar Cantú. Dominació espanyola á Italia.

Y be: quina diferencia hi troban nostres llegidors ab lo qu' està passant ara? Aixó 's feya dos cents vuyt anys enrera á Italia quan hi governavan los espanyols, en lo centre d' Europa, en la Europa ja més ó menos civilizada, però havent alcansat algunas nacions graus d' esplendor, en quant al estat material, que no ha pogut arribarhi may la Espanya. Ara calculin lo que succehiria en las colonias del gran imperi espanyol, que s' han perdut todas per las mateixas rahons que se perdé Italia. En Romero Robledo en cap y la caterva de polítichs que l' acompanya en la darrera jornada, ¡que 'n poden estar de satisfets y orgullosos!: han sabut conservar íntegrament la tradició espanyola fins la hora solemne del gran daltabaix; haurán mort irrepentits, com los reus que no 's volen confessar. Que no se 'ls donga terra sagrada.

SECCIÓ DE NOTICIAS.

Ajuntament: sessions del 27 de Juliol y 1 d' Agost.

Dia 27. Llegida y aprobada l'acta de l' anterior, se nombrá al macer Sr. Bassols pera anar á Gerona á representar al Ajuntament en l' acte del ingrés en caixa dels soldats del actual reemplaás.

S' adjudicá la subasta dels trajos pera 'ls municipals, al únich postor que 's presentá, D. Ignasi Rubió.

S' acordá concedir lo lloch conegut en lo Parch per *Paraygua d' en Sant Roch*, al que venia tenintlo fins ara, D. Félix Armengol, per no haverse presentat mellor postor en las duas subastas anunciadas pera provehir lo mentat lloch.

Després de llegida una sollicitud del Sr. Gelabert Vall, sobre la fressa produhida per l' ariet de la font del Tura, qu' impossibilita 'l descans dels convehins y més als habitants de la casa núm. 1 d' aquella barriada, s' acordá encarregar á la comissió de Foment qu' estudiá la manera d' evitar la fressa que produheix aquella instal·lació y, á instancia del Sr. Benet, se determiná, com á primera mida, revestir l' ariet d' una caixa de fusta, mida qu' havian indicat algunas personas pèritas.

Se llegiren quatre sollicituds d' altres tants firmants que sollicitavan lo Teatro, entre las quals suravan una del Sr. Pigrau y altra del Sr. Quero, la primera drama y la segona sarsuela. Pera la elecció, en lo debat prengueren part los Srs. Gelabert y Benet, motivant, lo criteri del primer, rumors de protesta en lo nombrós públich que omplia la sala, lo que feu que 'l President ameuassés en fer surtir á la gent, y 'l criteri del segon uns rumors d' aprobació que foren causa de que, á l' ordre del Sr. Saderra, se tingués de desallotjar lo saló.

Continuá després lo debat en armonia, prenguenthi part los Srs. Vidal y Benet, obgectant que debia votarse per la sarsuela, perque era 'l gust del públich y dels abonats qu' assisteixen á las funcions, y 'l Sr. Monsalvatje manifestant los inconvenients de que vingués sarsuela y las ventatjas de votar per la companyia dramática. Durá 'l debat llarga estona y al fi 's procedí á la votació nominal, resultant lo Teatro pel Sr. Pigrau, per haver votat per ell los Srs. Saderra, Llosas, Monsalvatje, Deu, Sala, Daudi, Tenas, Surroca y Gelabert y per lo Sr. Quero los Srs. Masllorens, Vidal y Benet.

Y, á petició del regidor Sr. Daudi, per unanimitat s' acordá comunicar al arquitecte Sr. Pujol que, com més aviat mellor, acabi 'ls treballs referents á la rectificació del plan general de aquesta vila, primerament perque 'l Municipi te ja douadas, per lo tal plan, unas 10.000 ptas. de las 11.000 en qu' estava contractat, y després perque no puguin succehir, com han passat, cassos en que las reclamacions del Ajuntament quedan nul·las, per no tenir lo plan aprovat. La mostra n' es la casa que s' está acabant darrera 'ls jardins del Sr. Sistach.

Dia 1 d' Agost. Hi assistiren los senyors Alcalde, Llosas, Monsalvatje, Casabó, Deu, Masllorens, Sala, Tenas, Daudi, Solanich, Surroca, Bolós, Gelabert, Vidal y Benet.

Aprobada l' acta de l' anterior sessió se procedí al nomenclament dels individus que deuen formar part com á vòcals de la Junta Municipal, resultant elegits del sorteig los senyors següents:

1.ª secció. Joseph Masegur y Narcís Casademont.

2.ª secció. Joan Costa, Vicens Juglar, Esteve Oliveras y Eudalt Artigas.

3.ª secció. Antón Masmitjà y Esteve Trafi.

4.ª secció. Antón Casas é Ignasi Prat.

5.ª secció. Joan Güytó.

6.ª secció. Marián Bassols.

7.ª secció. Nicolau Seguí, Joseph Trias, Simón Viñas y Joan Bassols.

Lo Sr. Saderra, després, doná compte de las gestions practicadas per la comissió Central sobre lo que passa en la cuestió del Teatro; resultant que lo Sr. Pigrau no pot venir, per tenir ordre de las galerías d' obras que li privavan la representació de totes, si no se 'n posan en escena unas de determinadas. La comissió escoltà totes las reclamacions del Sr. Pigrau, mes com moltes resultavan una imposició al Municipi, la comissió acordà no passar per imposicions y esperar la contesta del Sr. Pigrau, qui digué que confiava poguer obtenir lo permis de una galería pera poguer representar obras.

Lo Sr. Vidal digué que lo qu' estava passant era molt sensible, puig que 'l caball de batalla de tantas cosas era una obra que, segons son criteri, no es immoral, sinó de tendencias socialistas.

Lo Sr. Monsalvatje manifestá que, siguent lo Teatro propietat del Municipi (?), lo Municipi era lliure de deixar ó no representar certas obras y que, per lo tant, creya del tot ben portadas las gestions de la comissió Central.

Lo debat fou llarch, una miqueta renyit, però á las explicacions del President, qu' intervingué en l' assumpto creyent que la cuestió s' apartava del punt que 's debatía, se posá en clar que l' Ajuntament vol que s' obri 'l Teatro y que farà 'ls medis pera que pugui actuarhi companyia, y, á instancias del Sr. Monsalvatje, s' acordá posar dins la comissió Central al senyor Vidal pera que 's fassi càrrech de las gestions. Al mateix temps, se acordá donar un vot de confiança á la

mentada comissió, pera que obri de la mellor manera que li sembli en la resolució del assumpto.

La calor va aumentant cada dia de una manera exagerada, fentse casi impossible soportar lo sol durant lo dia, ni las alenadas dels vents, totes asticsiants.

Los camps van assecantse més y més, que las viandas ne sofreixen en alt grau, tementse la pérdua del fajol y blatdemoro si no plou aviat.

En la iglesia de Sant Esteve, diumenge al vespre, comensaren las funcions de pregarias pera obtenir del cel lo benefici de la pluja, que tant se necessita en aquets moments.

Dissapte y dilluns passats la banda municipal executá bonicas pessas en lo passeig del Firal, siguent molt concurregut aquell lloch.

Dissapte vinent, de nou á onze de la nit, la mentada banda hi tocará sardanas.

Avuy, á las deu del matí, se celebrarà un solemne ofici en la iglesia parroquial, ab motiu de la festivitiat de Sant Esteve, en quin ofici hi predicará 'l Rvnt. P. Domingo Balcells, de las Escolas Pias.

Diumenge 's ballaren sardanas en las fonts de Sant Roch, á quin punt assistí numerosa gentada, que 's queixava del abandono en que están aquells passeigs, puig mentres se ballava, 'l núvol de pols molestava en gran manera.

Un lloch tan favoregut per l' aygua quo podria regarse cada dia que s' hi ballan sardanas?

Ab motiu de consagrar l' artística capella que 'ls Srs. Vayreda han fet construhir en sa casa *El Arte Cristiano*, estarà aquí 'l Dr. Morgades,

bisbe de Barcelona, los días 18, 19 y 20, durant los quals y per autorisació del bisbe de Gerona, suministrarà 'l sagrament de la confirmació, acte que fa molts anys no s' ha celebrat aquí.

— — —
Aquesta setmana ha celebrat la seva festa ab ballas y tornaboda 'l barri de Sant Benet de Palermo (Santo Negro).

— — —
Las reformas fetas en l' ariet de la font del Tura no han millorat gran cosa en quan á evitar la fressa; desde la habitació del carnicer que es la mes próxima á l' ariet s' ha de confessar que la fressa no se sent tan, pero seria insoportable per un dia d' haberhi malalts en dita casa. Desde la habitació baixa de la casa del davant de la ariet la fressa se sent de la mateixa manera. Y desde un altra habitació de la casa hont està adosat l' ariet s' experimenta una cosa rara. En general desde tot lo pis se sent la mateixa fressa, pero desde algunt punt se sent molt forta y á tres passos del mateix per exemple, bi ha algun altre punt desde hon no se sent gens ni mica. Qui vulgui experimentar lo que dihem pot passar en las habitacions citadas y ho sabrà de cert.

— — —
Ahir á las 5 del matí fou sagramentat lo conegut propietari D. Joseph Brugats.

— — —
Los darrers successos ocorreguts á Barcelona encare que lementables, proban be que 'l regionalisme ha entrat en la época del verdader progres, y ademes tinguén homes com Romero Robledo que treballan ja pera ferlo surar, no serà estrany que dintre curt temps vejém convertits á tan santa causa á sos principals enemichs. Benvinguts sian, los reberém á tots ab los brassos oberts.

Se 'ns ha dit que, com estius anteriors, vindrà á passar uns quants días aquí 'l Sr. Ministre de Gracia y Justicia, D. Manel Durán y Bas.

Nos alegrarém de sa vinguda.

— — —
Ab tota l' ànima 'ns associém á la protesta formulada per las dignísimas corporacions y particulars, contra las irritants, brutals y escandalosas frases pronunciadas per lo saltimbanquis andalús Romero, dirigidas al sabí catedràtich, al eminent patrici, al dignísim arcalde de Barcelona, Dr. Robert.

Dr. Robert: nosaltres li envejém l' honra que se li ha fet y la gloria que se li ha donat, per alló de que, *si el sabio calla... mal; pero si el necio aplaude... mucho peor*. Ja sab que ab aqueixa classe de gent no hi te cabada més que la disbauxa, la xuleria, lo flamenquisme y que lo honrat, lo noble, lo gran, los hi repugna. Tenen los sentiments massa petits pera apreciar las qualitats que á vosté adornan. Per lo tant, deu estar joyós d' haver exitat la bilis d' aqueixa classe de gentota, y com vosté ja 'n sab, donguilshi sovintet alguna purga que potser al últim se netejarán un poch, ó sinó que reventin. ¡Ah! nos descuydavam; á més de purgar á n' en Romero, donguin també una bona pócima á n' en Ferrer y Vidal y á n' en Cucurella.

— — —
La ciutat de Pistoya (Italia) organisa en aquets moments una exposició, ahont hi haurá instalada la secció corresponent d' *art sagrat*, en sas múltiples aplicacions al decorat de 'las iglesias y al exercici del cult.

— — —
Dolors reumàtics. S' alivian á la primera untura del prodigiós **Bálsam antirreumàtic de Orive**, reconegut com irremplacable pera curar los més indomables cassos de Reuma. Farmacias de crédito. Depósit en Barcelona: V. Ferrer y C.* Olot: En todas farmacias y perfumerías.

MERCAT DE OLOT.**Preus en la Plassa del dilluns últim.**

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	17'00	Ptas.
Mastay.	16'00	«
Blat de moro	13'00	«
Fajol.	16'00	«
Mill.	16'00	«
Panis.	15'00	«
Monjetas.	22'00	«
Fabas.	14'00	«
Bessas.	14'00	«
Llubins.	10'00	«
Patatas (carga).	09'00	«
Ous (dotzena).	01'10	«

SECCIÓ RELIGIOSA.

Avuy 3.—LA INVENCIO DEL COS DE S. ESTEVE
PROTO-MÁRTIR, patró d' Olot.

Div. 4.—Ss. Domingo de Guzman cf. y fr. y
Aristarch b.

Dis. 5.—Ntra. Sra. de las Neus.

Dium. 6.—La Transfiguració del Senyor y
Ss. Justy Pastor germs. mrs.

Dill. 7.—Ss. Gayetà fr., Victrici b. y Albert
de Sicilia.

Dim. 8.—Ss. Ciriach, Llarch y Esmeragdo
mrs.

Dimc. 9.—S. Romá soldat mr.

QUARANTA HORAS.—Continúan en la igle-
sia del Inmaculat Cor de María.—La exposi-
ció de S. D. M. comensa á dos quarts de set.

OLOT.—Imp. de N. Planadevall —1899.

A N U N C I S .**RELOTGERIA RIDAURA.**

Sant Esteve, 27.

Aquesta casa te 'l gust de participar á sos
antichs clients y al públich en general, que
ha tornat á ferse cárrech de son acreditat
establiment, que per un temps ha corregut
á cárrech de D. Ramón Masifern; oferint
servir ab esmero, com te acreditat tant aquí
com en sas casas de Gerona y Figueras.

Gran assortit de rellotges de totes classes
y preus, desde 10 ptas. amunt.

Taller especial de reparacions.

Precisió y promptitut. Preus económichs.

LO POSITIU.

S' avisa al públich en general y en parti-
cular á la nombrosa clientela del acreditat
establiment-sastreria de

JOAN BELLAPART,

situat en los carrers de Sant Esteve, núm. 9,
y Sant Tomás, 5, de aquesta vila, que en lo
mateix establiment s' ha rebut un complert
variat assortit de géneros última novetat pe-
ra la estació d' estiu, y que 's confeccionan
trajos á mida desde 'l módich preu de 20
ptas. en avant, competint, d' aquesta mane-
ra, en baratura, gust y elegancia, ab las sas-
trerias y basars de robas fetas més econó-
michs de Barcelona y altras capitals.

La medicació sulfurosa á domicili

AB LAS

GOTAS-MARES SULFUROSAS

DE BAR,

ab las quals se preparan inmejorables ay-
guas sulfurosas pera beguda gargarisme,
pulverisació, banys, etc.

Curan: herpes (brians), escrófulas (humors
frets), malalties de la pell, bronquitis y cata-
rros, anginas, asma, anèmia, etc.

FRASQUET 3 PESSETAS.

Depósit en Olot: Farmacia del Sr. Cardelús.

LA BARCELONESA.

CONFITERIA DE

Marcelino Juanola y Danés.

Bonayre, 5.

En aquesta confiteria y pasteleria, se pre-
paran y serveixen refrescos pera bodas, ba-
teigs y missas novas, ab tot lo serviment
necessari en tals cassos, á preus econó-
michs. Se serveixen gelats y 's venen los
vins llegitims de Jerez, de J. Gordon Doz y
Comp., á preus de *bodega*.

Reposteria de primera classe á 4 rs. lliura